

ศักรินทร์ วังกะฮาด 2554: สถานะของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์กลุ่มงานสร้างสรรค์ตามลักษณะงานและศักยภาพในการพัฒนาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรม ปรินญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์
สุมาลี สันติพลวุฒิ, ปร.ศ. 207 หน้า

การศึกษาสถานะของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์กลุ่มงานสร้างสรรค์ตามลักษณะงานและศักยภาพในการพัฒนาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรม ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาสถานะของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์กลุ่มงานสร้างสรรค์ตามลักษณะงานของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย มูลค่าผลผลิต การใช้ปัจจัยทุนทางกายภาพ แรงงานสร้างสรรค์ แรงงานทั่วไป การส่งออก การนำเข้า ประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิต โดยประมาณการจากฟังก์ชันการผลิต และวัดการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีด้วยวิธี Solow's Residual 2) ศึกษาศักยภาพในการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์กลุ่มงานสร้างสรรค์ตามลักษณะงาน ซึ่งวัดจากแบบจำลองระบบเพชร โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลาและภาคตัดขวาง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545-2551 ทำให้สามารถจำแนกอุตสาหกรรมสร้างสรรค์กลุ่มงานสร้างสรรค์ตามลักษณะงานได้เป็น 8 สาขาย่อย

ผลการศึกษา พบว่า มูลค่าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์กลุ่มงานสร้างสรรค์ตามลักษณะงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยสาขาแฟชั่นมีมูลค่าผลผลิตมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ สาขาสถาปัตยกรรม สาขาออกแบบ สาขาโฆษณา สาขาอื่นๆ และสาขาวิดีโอเกมส์ ตามลำดับ โดยสาขาสถาปัตยกรรมเป็นสาขาที่ใช้ปัจจัยทุนทางกายภาพและใช้ปัจจัยแรงงานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ส่วนสาขาการผลิตที่ใช้ปัจจัยแรงงานทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ สาขาออกแบบ นอกจากนี้ สาขางานออกแบบยังมีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีมากที่สุด สำหรับศักยภาพของการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์กลุ่มงานสร้างสรรค์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยสถานะของอุปสงค์เป็นด้านที่มีศักยภาพมากที่สุด ทั้งนี้ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่มีแนวโน้มความเชื่อมโยงทั้งทางตรงและความเชื่อมโยงโดยรวมในลักษณะของการเป็นผู้ให้และผู้รับปัจจัยการผลิตจากอุตสาหกรรมต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยมากเรียงตามลำดับ ได้แก่ สาขาออกแบบ สาขาโฆษณา สาขาสถาปัตยกรรม สาขาแฟชั่น และ สาขาการวิจัยและพัฒนา

จากผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ควรมีการพัฒนาความสามารถในการออกแบบ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และทักษะความชำนาญงานของแรงงานสร้างสรรค์และแรงงานทั่วไปเพื่อให้สามารถเพิ่มผลผลิตการผลิตรวมทั้งการลดต้นทุนในการผลิต นอกจากนี้ ควรสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ ให้สามารถเข้ามาช่วยในกระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพ มีความทันสมัย เพื่อให้สามารถขยายตลาดของผลิตภัณฑ์ในกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์กลุ่มงานสร้างสรรค์ตามลักษณะงานได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น